

Kapitel 13 – Valby, Danmark

Det var stadig mørkt, da Lisa, Mads og morfar nåede hen til bilen. Ingen af dem havde sagt et ord, siden de forlod den lille abe. "Jeg synes, vi skulle have taget den med," sagde Lisa, da de sad i bilen. Mads kunne høre på hendes stemme, at hun var lige ved at græde. "Den så bare så lille og ensom ud," fortsatte hun. "Og hvordan kan vi være sikre på, at vi kan få den hjem igen?" "Vi må tro på det og gøre vores bedste," svarede morfar. "Jeg tror, det var det sikreste, selvom jeg også helst havde puttet den i lommen og taget den med."

De sad tavse i deres egne tanker, mens morfar kørte hjem. "Ved du, hvad vi skal gøre med håret fra aben?" spurgte Mads. "Hmm, nej ikke rigtigt. Men lad os se på det. Jeg tror lige, vi kan nå det, før det bliver lyst."

De listede ind i huset. Morfar pegede ned mod kælderen. De tog de våde gummistøvler i hånden og gik ned ad trappen. Morfar boede altid dernede, når han var på besøg. Der var både en lille stue, et soveværelse og et bad. De dumpede ned i sofaen. Morfar fandt et par colaer frem. "Skal vi ikke lige se, om Daworo viser os noget på nettet?" sagde Lisa pludselig. "Lad os bare prøve." Morfar tændte sin computer og ventede. "Intet at se," konstaterede han lidt efter.

Mads var træt og skuffet. Nu havde de gjort så meget, men måske hjalp det ikke det mindste alligevel. Han så den lille abe for sig, da den bøjede hovedet og sprang af sted. De måtte altså finde på noget. Han vred sin hjerne. "Kom nu fantasi, hvor er du, når jeg skal bruge dig allermost?" mumlede han for sig selv.

Han tænkte igen på Harry Potter og Sirius i ilden. Pludselig fik han en ide. "Det er nok ikke så godt at brænde abens hår," sagde han eftertænksomt. "Men hvis vi nu lægger det ved siden af ild eller gløder og så lægger det der billede fra Ghana, som bevægede sig, sammen med det, så..." "Det lyder tilpas skørt. Vi gør det." Morfar lagde lidt brænde i pejsen og gik ind for at finde billedet. Lisa så på Mads med trætte øjne. "Bare du har ret," sagde hun stille.

De lagde det hele til rette. Billedet og abens hår tæt ved de få gløder. Pludselig gik døren op, og Lisas mor trådte ind. "Hvad laver I?" spurgte hun og så lidt anklagende på Poul. "Børnene skal snart i skole." "Øh, Poul hjalp os lige med en hjemmeopgave," sagde Mads og smilede. "Nå, det er da fint." Lisas mor gik hen mod døren. "Jeg kører nu, hav en god dag. Vi ses i aften." "Der var du hurtig, Mads," grinede Poul. "Se lige," råbte Lisa. "Håret er væk og der er et lille hul i billedet." Hun havde ret. "Så må vi se, om det betyder, at beskeden når frem," mente Poul. "Men nu tror jeg godt nok, vi trænger til en lur."